

Sbíral prospekty a lepil si je na zeď
ve vysněném pokoji z barevných pohlednic hradů a zámků
Kradl a na špendlíky nabodával krásu
Vysedával potmě u rozhlasu a v okně byla mříž
Jeho tvář byla vyhublá a dlouhá
zestárnul v dětském domově podoben růžovému prachu
za oblakem nákladáků s pomeranči
Dech smrti stoupal z popelnic
jednoho večera pohlédl na stěnu z pohlednic
v okně byla mříž a z ulice zaléhal dětský křik:
-- Za vozem! Za vozem! Za vozem!!!
Za zády se mu něco zlověstně hnulo
vysněné auťáky jedou proti němu
Uskočil a zachytil se kliky
na ulici slyšel děti
ententýky dva špalíky čert vyletěl z elektriky
Vyhlásil celému světu válku
svázaný bezmocí mezi předním a zadním sklem
ujíždí před hlasem za zadním sedadlem:
-- Za vozem! Za vozem! Za vozem!!!
Jeho auťák se klátí cestou jako zvon
dětský hlas odpočítává -- To je on!
Trhací kalendář padá se stěny
červená čísla značí neděle a státní svátky
Na zemi rozhozené pohlednice
Už nikdy válku!
Vzpomínka na Lidice
obálka na pohádku
Láska a spravedlnost vyhraje
smrt na něj vyskakuje z tramvaje